

FOAIE SAPTAMANALA PENTRU POPOR

Redacția și Administrația

ABONAMENTE: PE UN AN LEI 100

INREGISTRATĂ LA TRIBUNALUL

Cluj, Str. C. Măntăului Nr. 51

PE 6 LUNI 50

CLUJ. SUB NR. 85.

DIRECTOR: Pr. VASILE CHINDRIȘ

TELEFON Nr. 30-65

PE 3 LUNI 30

În străinătate dublu - în America 2 dolari

EU SUNT CU VOI! NU VA TEMEȚI Mat. 28,10,20

Pentru cei necredincioși lumea aceasta este Egiptul desțătarilor, locul unde trebuie „să mâncăm și să bem, căci mâine vom muri”. (I. Corinteni 15, 32). Dar pentru cei credincioși, pentru copiii lui Dumnezeu, care sunt străini și călători pe pământ (Evrei 11,15,16), lumea aceasta e pustie facerărilor și luptelor; ei au eșit sultește din Egipt, din lume, și acum sunt în drum spre Canaan, spre Patria cerească.

Ei ar putea vorbi ca și un evreu dedemult: Domnul ne-a scos din Egipt, ne-a trecut prin Marea Roșie și ne-a adus în pustie. Sunt ani de zile decând ducem greul pustiei, greul luptelor, încercărilor și ispitelor. Dar nu ne plângem, fiindcă miccând, în Egiptul desțătarilor noi n'am avut bucuriile pe cari le avem adesea în mijlocul spinilor... Niciodată n'am simțit dulceața cerului ca în acest pustiu lipsit de mângâieri pământesti. N'am răbdat foame, și nici sete, fiindcă Domnul ne a hrănit cu mană și toate stâncile le-a despăcat ca să ne stâmpere setea cu apa vieții. Și când o stâncă s'a închis, când un izvor a fost „oprit”, El a făcut să țâgnească alt izvor din altă stâncă și în alt loc!

Dar El a vrut să suferim uneori lipsa, pentruca să nu ne punem nădejdea în cele ce se văd ci să ne învățăm să credem în cele ce nu se văd; căci cele ce se văd sunt trecătoare (câtă și minuniile!) pe când celea ce nu se văd sunt veșnice (II Corinteni 4,18) O, dar ceace ne-a astâmpărat mai bine „foamea” și „setea” a fost dragostea și bunătatea Mântuitorului nostru Iisus, care ne-a trecut prin mij de primejdii, pentruca să ne apropie, tot mai mult, de Cănaul nădejdelor noastre de vece.

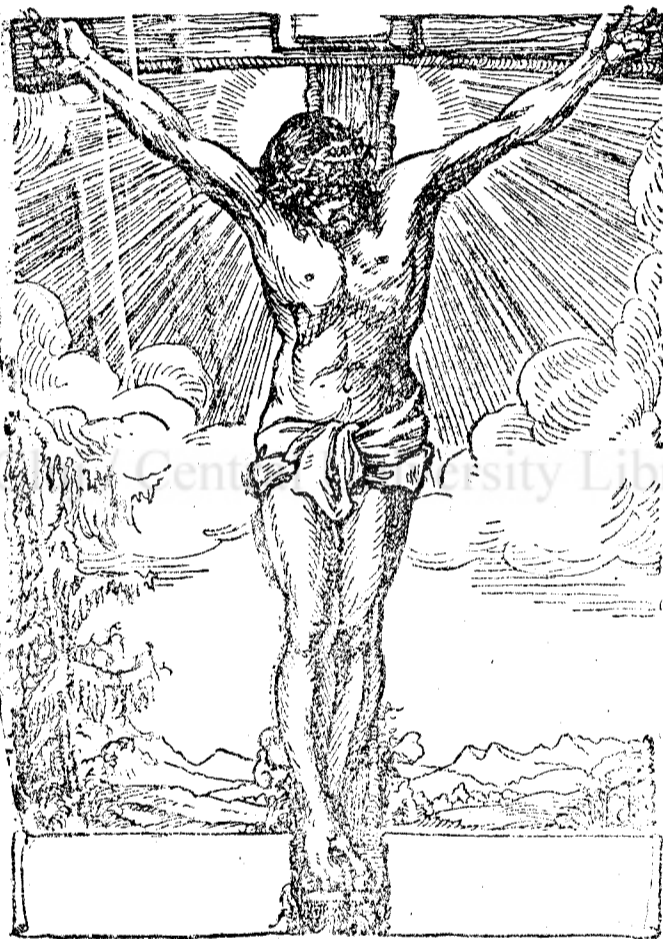
Eu sunt cu voi!

Iată o făgăduință minunată! El n'a lăsat pe popor singur în pustie, ci s'a îngrijit de el, cum se îngrijește o mamă de copiii săi.

El a fost cu poporul Său. Alocuit în mijlocul lor, i-a mângâiat și i-a ajutat. El a fost cu ai Săi totdeauna. El este aproape de cei ce-L cheamă și le dă tot ce le dorește inima. Când ei tremură de primejdii și li e frică, Dumnezeul îndurării le spune blând: Nu vă temeți! Eu sunt cu voi. Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine; și răurile nu te vor îneca; dacă vei merge prin foc, nu te va arde și flacăra nu te va aprinde (Isaia 43,2). Da, da! Chiar dacă aș trece prin valea umbrei morții, nu mă tem de nici un rău, căci Tu ești cu mine (Psalm 23).

Când primejdiile și necazurile sunt mai mari, El spune: Nu te teme turmă mică... nu vei suferi de foame și de sete. Eu merg înaintea ta, ca să te scot la pășune aleasă și la izvoarele apelor vieții.

Nu te teme turmă mică... Deși te afli în mijlocul lupilor, Eu sunt cu tine, să te apăr,

să te ocrotesc, să-ți leg rănile, să te mângâi, să te mântuiesc.

Aibi încredere în Mine și nu fi fricoasă. Privește la Crucea Mea și vino după Mine.

Nu te teme turmă mică, fiindcă ești iubită de Tatăl Meu și El îți dă cu plăcere împărăția. (Luca 12,31)

Dacă am spus că sunt cu voi, dacă am spus că vă voi da pășune și mă voi îngriji de voi, o voi și face! Fiindcă Eu sunt credincios și îmi țin făgăduințele. Oriunde întâlnesc credință, pot lucra și face minuni. Numai necredința pune piedică lucrării Mele. De aceea îți spun: Nu te teme, crede numai. (Luca 8,50). Crede! Crede! Orice s'ar întâmpla, nu ți pierde nădejdea. Crede! Crede! Crede!

Eu sunt cu voi! cu voi toți cei ce credeți în Mine, Mă iubiți și păziți poruncile Mele.

Eu v'am chemat pe această cale spinoasă și grea, despărțindu-vă de lume, pentruca să cunoașteți dragostea Mea, să gustați din paharul Meu, ca astfel să vă faceți una cu Mine în suferințe ca să fiți una cu Mine și în slavă (Rom. 6,5; 8,17,18; I Ioan 3, 2).

Nu fiți triști că numele voastre sunt lepădate de oameni, iar cuvintele voastre eșite din rugăciune și lacrimi, sunt nesocotite și aruncate la gunoi, de mândrii și îngâmfaii lumii, căci și cuvintele Mele le-au pus la spate, le-au nesocotit și le nesocotesc și azi.

(Psalm, 50,17; Ioan 15, 18-21).

Nu vă mâhniți că nu vă iubește lumea iar cei ce ar trebui să vă iubească, vă prigonesc și vă lapadă ca pe niște netrebnici. Și cu Mine au făcut la fel, Bucură-te că ai de suferit din pricina Numelui Meu. (Matei 5,10-12).

Nu-ți fie teamă apoi că vei muri de foame și de sete în pustie. Eu te voi hrăni și adăpa.

Aduți aminte ce s'a spus dedemult: Pui de leu duc lipsă și li-e foame, dar cei ce caută pe Domnul nu duc lipsă de nici un bine. (Psalm 34, 10)

Dacă vi s'a închis o ușă, voi deschide Eu alta, dacă v'a secat o fântână, din altă stâncă voi scoate apă ca să adăp pe poporul Meu. Credeți numai, și nu vă perdeți inima când a venit încercarea și lipsa. Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele și orice veți cere dela Tatăl Meu, voi face vouă. (Ioan 14, 13-14; 15,7).

Da, Doamne, Tu ne-ai purtat și ne vei purta de grijă. Cu g nunchii plecați, robii Tăi îți mulțumesc că iai scos din Egipt și i-ai trecut în pustie aceasta de încercări, necazuri și dureri. Îți mulțumim că ne-ai scos din țara belșugului de pacate și ne-ai adus în pustia lipsurilor ca să ne hrănim și să ne adăpăm din Tine. Îți mulțumim, Doamne, că ne-ai scos din „liniște” și ne-ai adus în locul sbuciumului, prigoanei și ocării, pentruca să aflăm în Tine, adevărata liniște și odihnă.

O Doamne, noi niciodată nu te-am fi cunoscut cât ești de bun și de dulce, dacă n'am fi gustat din paharul pe care Tu l-ai desertat până la ultima picătură.

Doamne Isuse, Tu ne-ai spus că trebuie să suferim toate pentru Numele Tău. Nu te rugăm să ne scapi de pustie, ci să rămâi cu noi, să ne întărești, să ne mângâi și să ne dai har și putere să răbdăm până la sfârșit. (Matei 24 13).

Cu inima plină de dor, te rugăm: Rămâi cu noi! Rămâi cu noi în lacrimi, în lupte în prigoane în bucurii și lipsuri, până la sfârșit. Rămâi cu noi, până la cel din urmă pas de drum, când vom trece Iordania în Canaanul cel dorit, în Ierusalimul cel ceresc, Țara cea minunată, unde nu mai sunt amărăciuni păcate și lacrimi; (Apoc. 21,4)

Ne încredințăm astăzi Ție, scumpul nostru Mântuitor. Când noui lipsuri, încercări și dureri, ne stau în cale Te, rugăm cu lacrimi d foc rămâi cu noi.

Nu suntem legați de nimeni. Suntem legați de cer, suntem legați de dragostea Ta, de Golgota, de Tine, și de Biserica, care ne învață despre Tine.

Tine-ne strâns alipiți de Tine, până când trâmbița Ta ne va chema la Tine. Amin.

Slăvit să fie Domnul Isus Biruitorul!

IOAN MARINI

Dumineca X-a după Înălțarea sfintei Cruci

Despre suferințe

Pe când Isus învăța într-o sinagogă în zi de Sâmbătă, o biată femeie intră în sinagogă cu multă greutate fiind răzimată pe două cărji. Cei cari ascultau pe Isus vorbind, își întorc privirea spre sârmana femeie. Era gârbovită așa de mult, încât fața și capul ei erau aduse înainte și plecate spre pământ. Nu putea privi decât la pământ. Cu mare greutate s'a tras într'un colț. Auzea glasul dulce al Mântuitorului care predica. Cum ar fi vrut ea să-și poată ridica ochii să-l vadă pe Isus. Dar slăbiciunea ei, suferința de 18 ani o ținea plecată spre pământ. Sârmana, mergând pe drum, era de râsul și ba jocul tuturor. Ea nu se putea ridica să vadă cerul înstelat, nici frumusețea codrului verde. Pe această nenorocită o privea Isus cu milostivirea sa și în urmă apropiindu-se și-a pus mâna pe dâns, zicând: „Femeie, slobozitu-te-ai de boala ta”. La auzul acestor cuvinte femeia s'a ridicat îndată și fiind sănătoasă lauda pe Dumnezeu.

Să o lăsăm să se bucure de bunătatea dumnezească, iar noi să ne gândim puțin nu cumva se aseamănă și viața de suferințe a acelei femei de care ne vorbește sf. Evanghelie de azi? Poate mulți dintre cei de față s'au plâns în mai multe rânduri, că lor Dumnezeu le a rânduit mai multă suferință ca la toată lumea. Alții nu se pot împăca cu gândul, că Dumnezeu ar trimite suferințele și se și întreabă, dacă Dumnezeu este nemărginit de bun și nemărginit de milostiv, cum poate să trimită atâtea suferințe? Dacă Dumnezeu ne iubește, cum poate să ne încerce pe umerii suferințe? Toate aceste nedumeriri vor dispărea, dacă ne vom gândi mai cu dinadinsul la două lucruri: 1. De unde vin suferințele? 2. Cum să ne purtăm, când ele apasă pe umerii noștri?

1. De unde vin suferințele? După ce Mântuitorul nostru a asudat sudori de sânge în grădina Getsimani părăsind locul unde s'a rugat i-a ieșit înaintea Iuda vânzătorul cu oaste de la farisei și arhieriei. Sf. Petru s'a repezit la unul care a voit să-l prindă pe Isus și i-a tăiat urechea. Atunci Isus a zis lui Petru: „*Bagă sabia ta în teacă. Au nu voiu bea paharul care mi-l-a dat mie Tatăl?*” (Ioan 18, 11). Isus vorbește de paharul suferințelor, zice că l-a dat Tatăl. Isus nu zice, că paharul suferințelor l-a dat Iuda, nici arhieriei și cărturarilor iudovilor nici Pilat care l-a fost osândit la moarte. Așadar suferințele lui Isus, patimele amare vin dela Părintele ceresc.

Din cuvintele Mântuitorului, din zisele sfinților și din învățătura bisericii urmează, că suferințele vin dela Dumnezeu. În rânduiala mântuirii neamului omenesc, Dumnezeu folosește crucea grea a suferinței, pe care o pune pe umerii Fiului său iubit. Ori de ce natură ar fi crucea, vine dela Dumnezeu care ne trimite încercări spre binele nostru sufletesc. Uneori oameni răi ne

fac suferințe multe. Nu trebuie să ținem mânie pe ei pentru că ei sunt unelte în mâna lui Dumnezeu. Dumnezeu se folosește de ei ca prin ei să ne trimită suferințe. Unii sfinți atunci erau mai cu frică dacă băgau de seamă, că nu ausu-

ferințe. Se temeau că Dumnezeu i-a părăsit, dacă nu le trimetea suferințe. Deci un lucru trebuie să ținem minte; când avem suferință Dumnezeu ne privește cu drag și mâna sa cărmuitoare ne conduce pe cărarea cea strâmtă spre fericirea veșnică.

Un tată care vrea să facă din copiii săi creștini buni, îi muștră dacă fac ce nu se cade, ori îi pedepsește. Prin aceasta nu dă semne că își urește prunci. El se arată ca un tată adevărat și bun. În felul acesta procedează și cerescul Părinte, când trimite omului suferințe.

2. Cum să ne purtăm când suferințele apasă pe umerii noștri? Până aci am văzut că suferințele vin dela Dumnezeu spre binele nostru veșnic. Sunt minunate lucrurile dumnezești când vedem că pentru acei pe cari îi iubește, în comorile cerești nu află daruri mai potrivite decât suferințele. Isus Hristos îi numește fericiți pe cei ce plâng, pe cei cari poartă cu răbdare crucea suferinței. Bunul Dumnezeu în nemărginita sa înțelepciune a presărat spini pe calea care duce la fericirea veșnică și a lăsat să poată fi umblată numai cu multă greutate și suferințe. Intregă viața noastră pe pământ este luptă și avem de suferit dureri, iar ranele noastre sângerează. Este adevărat că nu poate fi nimeni fără suferințe, ori viem ori nu vrem viața noastră este însoțită de suferințe; dela leagăn până la mormânt. Suferința este vrednică să ne împrietenim cu ea, căci ea este poarta triumfală prin care intrăm la sfințenie. Pe altă cale nu putem ajunge la sfințenie decât pe calea crucii. Suferința noastră nu o vom privi decât prin cruce. În felul acesta suferința noastră va fi așa de mică și așa de plăcută, încât vom iubi mai mult suferința decât voia bună.

Sf. Lidwina din Olanda s'a sfințit prin suferințe. La vârsta de 12 ani a făcut votul curăției. Timp de 30 ani a stat pe patul suferinței. Șapte ani de abia își putea mișca foarte puțin brațul stâng, iar celelalte membre ale corpului nu și le-a putut mișca deloc. Adesea nu putea face nici atâta mișcare să ia cât de puțin nutremânt. În această nenorocire a petrecut multe nopți nedormite. În primii trei ani ea simțea o suferință mare. Dar spunându-i preotul mărturisitor să mediteze de șapte ori la zi amarele patimi ale Domnului, ea coase din acestea meditații atâta putere, încât se ruga lui Dumnezeu să-i sporească suferințele și durerile la cari ea mai adăuga și mortificări voluntare.

Sf. Elisabeta, ducesa de Turingia, după moartea bărbatului său, s'a văzut aruncată pe drumuri din palatul său. I-au fost luate averile și a rămas cu copiii fără nici un adăpost, părăsită de aceia cărora le-a făcut bine. Neștiind unde să și afle adăpost se duse la o mănăstire, bătu la ușă și ceru să se cânte doxologia pentru a mulțumi lui Dumnezeu pentru toate acestea încercări.

Suferința nu este grea, dar amintirea patimilor Mântuitorului o face ușoară. Evreii erau obosiți de o călătorie lungă prin pustie. Pentru a-și stămpăra setea cea mare nu găseau decât apă amară. Moise a rugat pe Domnul și a aruncat în apă un lemn tainic. Apa s'a făcut dulce și poporul evreesc s'a adăpat cu multă plăcere. Să punem în amăreala suferințelor lemnul crucii și amintirea patimilor amare ale Mântuitorului va îndulci suferința noastră și vom fi fericiți după cuvântul Domnului: „fericiți sunt cei ce plâng”.

Dacă ne gândim bine, nu ne rămâne decât să ne bucurăm, căci scurte și neînsemnate sunt toate suferințele noastre când le măsurăm cu nespusa fericire pe care Dumnezeu o rănduiește aceluia care știu să sufere cu resemnare ceace trimite Dumnezeu.

Un prinț bogat mergând la vânătoare, într-o pădure găsi un om care cânta cu multă veselie. Când se apropie mai bine, spre marea lui mirare văzu că acel cântăreț era un bolnav căruia i-se deslîpea carnea de pe oase.

— Cum poți cânta așa vesel în starea aceasta?

— Cânt vesel pentru că văd cum se prăbușește acest trup al meu, singurul zid care mă mai desparte de Dumnezeu.

Dacă vom suporta cu răbdare crucea pe care Domnul a pus-o pe umerii noștri în această viață scurtă, atunci ne va fi mai ușor jugul vieții pământiești după care ne așteaptă plata cea mare a fericirii veșnice, Amin.

Ierom. Iosif Micles

(După „Cuvântul Adevărului”-Bixad.

Eben-Ezer -- Până aici ne-a ajutat nouă Domnul

(I. Samuil 7, 12)

Pân'aici Stăpâne Doamne
Tu ne-ai ajutat

Prin furtuni cu mână tare
Doamne ne-ai purtat.

Pân'aici Stăpâne Doamne
Ne-ai călăuzit

Și prin sute, mii primejdii
Tu ne-ai ocrotit.

Pân'aici Stăpâne Doamne
Fost-ai tot cu noi

Biruință fost-ai nouă
Sprijin în nevoi.

Acum robii Tăi Stăpâne
La răspântii stând

Cu genunchii în țărână
Ceru-te plângând.

Du-ne mai departe Doamne
Tot pe calea Ta

Izbăvește pașii noștri
De-orice cale rea.

Fii-ne Lumină Doamne
Prin Cuvântul Tău

Și ne ocrotește vecinic
De vrăjmasul rău.

Ne fii Călăuză Doamne
Și prin Duhul sfânt

Ne condu spre ceruri pașii
Tot pe drumul strâmt.

Ne fii, Doamne, Mângăiere
Ne fii Ajutor

Ne fii Hrană 'ndestulare
Scump Mântuitor.

Căpetenie ni-ești Doamne
Golgota ni-e Crez

Prin puterea mâinei Tale
Tu să ne păstrezi.

Pân'aici prin lupte grele
Doamne ne-ai purtat

Și prin mii dureri și lacrimi
Isbândiri ne-ai dat.

Astăzi toți Stăpâne Doamne
Facem legământ

Să urmăm cărarea crucii
Până la mormânt.

Mii de dușmani, mii primejdii
Sunt în jur de noi

Și ochii noștrinu-i văd Doamne,
Sunt de somn greoi...

Ia-ne Tu de mână Doamne
Și ne du prin grea

Pân'vom. în cetatea slavei
Sus la Dumnezeu.

Azi cântăm de mulțumire
Dar cu lacrimi stăm

Să rămâi cu noi Isuse
Veșnic! — Te rugăm.

Fii-ne apărare Doamne
Oamenii sunt răi

Ocrotește-ți Tu copiii
Și pe robii Tăi.

Mii de inimi cântă astăzi
Spun Eben-Ezer

Vrând să spună același cântec
Măine sus în cer.

Cluj, 26 Noembrie 1939.

Fratele Ioan Marini.

Mărire 'n cer lui Dumnezeu

Mărire, în cer lui Dumnezeu
Ingerații au cântat,

Prin văzduh a răsunat:
Mărire, mărire Lui mereu!

Și pace să fie pe pământ,
Tuturor ce o voesc.

Și pace, și pace pe pământ!
Tuturor ce o doresc,

Și noi toți cu ingerii în cor,
Să slăvim pe Dumnezeu

Ce ne a dat pe Fiul său:
Să-L slăvim, să-L slăvim toți în cor

La Betleem în grabă să plecăm,
Și în staul să intrăm,

Lui Isus să ne'nchinăm:
La Betleem, la Betleem să plecăm,

Mărire, 'n cer și pe pământ!
Să cântăm cu toți în cor

Plini de foc și plini dor:
Mărire, Mărire Celui Sfânt!

Că de noi El azi s'a miluit,
Mântuire ne-a adus

Coborându-se de sus,
Fie'n veci, fie'n veci preamărit!

Semnele vremii

Pentru ce să amesteci paietele cu grâul zice Domnul (Eremla 3, 28)

Scrlzam nu de mult, despre marea răspundere ce apasă asupra celor cari și-au luat sarcina să îndrumeze pe alții cu condeiul și scrisul lor.

Și dacă această răspundere nu-i niciodată mică, ea apasă ca un munte, în vremile de azi. Fiindcă totdeauna răspunderile merg în pas cu vremea.

Dar cât de puțlni se gândesc la toate acestea. Ți-se scârbește sufletul când vezi ziarele, gazetele și cărțile cari apar azi, multe din ele — pline de otravă și minciuni, pline de glume proaste, poezii populare ori nepopulare îndemnătoare la păcat și necurăție trupească și sufletească; și am văzut chiar și gazete cari se pretind religioase și îndrumătoare sufletești ale poporului, pline de srigături cu bădîe și bădîte și multe vorbe cu adausuri de drago-te desmățată pe cari nouă ni-e rușine să le reproducem aici.

Oare ce fel de îndrumare și ce fel de evanghelie poate fi aceea în care binele cușăul, du'cele cu amarul, lumina cu întunerecul, credința cu necredința, curăția și spurcăciunea sunt puse să tragă împreună la jug?

Unde poate ajunge un suflet și ce fel de mântuire poate câștiga el, ținând într-o mână crucea Domnului iar în cealaltă steagul deavolului.

Ori, se poate câștiga mântuirea și slujind la doi stăpâni?... Se poate să bei și din paharul Domnului și din paharul dracilor (I. Corinteni 10 21), și să te mântuiești?..

Vai de cei ce trag după ei nelegiuirea cu funțiile minciunii, și păcatul cu slăurile unei căruțe.. Vai de cei ce numesc răul bine și binele rău, cari spun că întunerecul este lumină și lumina întunerec, cari dau amărăciunea în loc de dulceață, și dulceața în loc de amărăciune (Isaia 5 18, 20)

Noi știm că nu! Fiindcă amestecătura aceasta nu poate fi decât învățătura lui satan, care a orbit ochii celor necredincioși să nu vadă strălucirea evangheliei lui Hristos.

Care Evanghelie este oare cea adevărată? Aceea care ne cheamă să ne luăm crucea și să mergem după Mănuitorul Hristos pe calea cea strămtă, și ferește pe cei ce plâng, sau aceea care ne învață să chiuim și să ne veselim lângă vedrile de alcool?

Noi știm că Domnul Isus Hristos nu și-a petrecut vieța în astfel de lucruri, nici n'a îndemnat pe cineva să facă așa și nici Evanghelia Sa, nu îngăduie vieța lumească. Doar unul din cei ce a fost martor a scris astfel:

Ajunge în adevăr că în trecut ați făcut voia păgânilor trăind în desfătări în poște, în beții, în ospete și slujbe idolești neingăduite (I Petru 4, 3). Grea osândă vor lua aceia cari merg până acolo, încât îndeamnă lumea chiar și de unde nu trebuie să fie îndemnați ca să meargă la jocuri și petreceri și tot așa cei ce dau oamenilor odată cu Evanghelia și strigături păcătoase

de joc. (II Tesaloniceni 8, 9).

Calendar pe 1940

Ne tot plângem că oameni is rai și nu se îndreaptă. Cine-i de vină? când oamenii sunt hrăniți mereu cu lucruri de nimic; iacă de pildă, și calendarele pentru popor pe anul 1940.

Vremile de azi, sunt vremi de urgie și pedeapsă, cari strigă pe noi: pocăiți-vă, întoarceți-vă la Dumnezeu, rănguiți-vă și plângeți. Răsul vostru să se prefacă în plâns (Iacob 4,8-9).

Dar calendarele populare începând cu zodiile mincinoase și păgânești și până la ultima pagină literară, sunt pline cu glume, strigături lumeste și fel de fel de nimicuri, parcă anume sunt alcătuite ca să îndemne pe oameni: mâncați, beți, săriți, jucați, petreceți și chefuiți... de cele sufletești când aveți vreme — adică niciodată.

Am rămas adânc scârbit și desamăgit când și în calendarul unei societăți misionare ort. am găsit astfel de proorocii păgânești și contrare evangheliei... zodiile

Ah, Doamne, ce orbie. Și cum mai pot astfel de oameni să strige

rătăciți, altora, cari n'ci dacă le-ar tăia mâna n'ar semna astfel de lucruri; și să pretindă că numai ei și numai ei sunt ceva și numai și numai la ei este izbăvirea și mântuirea (cu zodiile!). Vezi bărnele amice, cât sunt de barosane. Nici cu trenul nu le poți duce. Și vă mai ocupați de paiul altora...

Dar pentru mulți, lucrurile sau lămurit. Unde-i păcatul nu-i Domnul. Unde-i amestecul nu-i Evanghelia curată. Unde-i minciună, răutate, fățarnicie și ură, nu-i Biserica. Și Domnul ne poruncește: nu mergeți după ei. (Luca 21, 8; Mt 24, 23 - 26).

Mulți s'au înșelat ascultând de cei ce scriu minciuni și porunci nedrepte (Isaia 10, 1), primind în casa gazete cari se numeau lumină și erau întunerec, și cari dădeau amărăciune în loc de dulceață. De aceea spunem tuturor:

Citește numai gazeta pe care o dorește inima ta însetată după desăvârșire și nu abona nici una care să-ți toarne apă în vin.

C cală de zidar.

— CEI CARI N'AU SITUAȚIA MILITARĂ CLARIFICATĂ să se prezinte până în 10 Dec. la stat: la postul de jand, iar la orașe la poliție, să și-o clarifice, întrucât vor urma pedepse pentru cei în neregulă.

Sf. Tereza de Pruncul Isus

Ce iubeam eu

Iubeam lanul de grâu și câmpul verde,
Iubiam colnicul îndepărat,
Pe unde sburdam atât de fericită
Admirând cu dragile surori
Gîngăse flori

Mult imi plăceau părăuțele albe
Și plimbările de Dumineca,
Concertul din crângul păsărilor
Și aurul misterios lucitor
Al țării lor.

Iubiam surăsul mamai și
Profunda privire ce părea a-mi zice:
Eternitatea mă'ncântă, mă atrage
Să merg cu voi în ceruri
Să-L văd pe Dumnezeu!

Trad. E. B. Cluj

Omule

Omule ce te ții tare,
Și puternic pe pământ,
Amintește-ți căci ca mâine
Vei fi pulbere'n mormânt.

Te încrezi în bogăție,
Amăgit de-al ei tezaur?
Dar nu ști că la plecarea
Mergi sărac fără de aur?

Omule cât mal ai vreme
Tu întreabă-te mereu
Oare vei putea răspunde,
În fața lui Dumnezeu?

Pocăește-te dar frate
Și fă bine pe pământ
Căci numai așa vedea-vei,
Sus în cer pe Domnul sfânt.

C. T.

Sfințească-se numele Tău...

Ce trebuie să cerem noi dela Dumnezeu?

În ce șir trebuie să i le cerem?

Răspuns la aceste întrebări găsim în rugăciunea pe care ne-a învățat-o Isus.

Intâia cerere din „Tatăl nostru” sunt cuvintele din fruntea acestor șire. Bunul cel mai mare din lumea întreagă este Dumnezeu. Spre El trebuie să se îndrepteze gândurile noastre.

Suntem goi și slabi, săraci și neputincioși. Avem mare lipsă de ajutor și de tărie, de daruri și de putere.

Totuși interesul nostru cel dintâi se cade să-l îndrumăm spre Dumnezeu, Bunul cel mai înalt.

Dumnezeu este flință desăvârșită, deplină, fără nici un hotar în toate însușirile.

Când dorim ca să se sfințească numele Domnului, dorim să crească sfințenia din afară.

Cerem ca să fie mai cunoscut mai slăvit, mai lăudat acest sfânt nume.

Așa dar trebuie să deosebim între mărirea dinlăuntru a Domnului care nu se poate spori, care nu îngăduie, nu primește adaus și între mărirea din afară care este mai mică ori mai mare după locuri și timpuri deosebite.

Noi dorim, noi cerem să crească slăvirea Stăpânului din Ceruri, în aceste forme:

1. Ingerii din ceruri laudă neîncetat mărirea și mărirea Lui, în vecii vecilor: „Binecuvântare, cinste, mărire, putere, în vecii vecilor celui ce șade pe Tron și Mielului”.

În acest concert de laude cerem să fie primiți oamenii făpturi în stare de-a cunoaște și de-a iubi pe ziditorul lor.

Să sporească lăudătorii, să crească numărul rugătorilor, să se înmulțească jertfele bineplăcute ale buzelor.

În fiecare lăudător să se mărească răvna și pofta de a se ruga către Izvorul a tot binele.

2. Se sfințește numele lui Dumnezeu când e vestit la neamurile păgâne, și acelea îl primesc și îl cinstesc.

Cu osteneala, cu durerea și sângelile misionarilor, se stabilește Evanghelia între cei din umbra morții, de câștigat ucenici lui Isus, se pescuiesc oameni pe seama împărăției lui Dumnezeu.

În acest loc din „Tatăl nostru” ceri să sporească misionarii și mijloacele lor de evangelizare, să fie mare colecta pentru misiuni.

3. Între creștini de azi mulți iau în deșert numele lui Dumnezeu prin ceea că suduie, blastemă, se joară ușuratic, se joară strâmb zicând: „sfințească-se numele Tău”, cerem. Doamne să piară din lume suduitorii, (nu ei ci.. boala lor), să piară patima blestemelor, piară jurămintele ușuratic și mincinoase

4. Numele lui Dumnezeu se sfințește prin întoarcerea necredincioșilor la credință prin întoarcerea ereticilor la dreapta credință, prin întoarcerea păcătoșilor la calea virtuții.

5. A zis Isus:

„Așa să lumineze lumina voastră, înaintea oamenilor, ca văzând faptele voastre cele bune, să mărească pe Tatăl vostru cel din ceruri”. (Matei 5, 16).

Văzând faptele noastre cele rele oamenii nu se simt îndemnați să mărească ci să nesocotească pe Tatăl din ceruri.

Aici cerem: Doamne ajută-mi să fac fapte bune și astfel să se sfințească numele Tău în mine și împrejur de mine.

Pr. T. HERINEANU

Specula

Un rău niciodată nu vine singur. Ca Balaurul din Apocalips care a tras cu coada o treime din stelele cerului, tot așa și necazurile zilei de azi, trag după ele o droaie de alte necazuri și amărăciuni.

Războiul, deși e departe de noi, atinge foarte neplăcut viața noastră de toate zilele.

O criză grozavă bântuie pe tot locul. Brațele de muncă au fost concentrate la granițe iar lipsa a intrat odată cu iarna prin mii de case.

Nu-i de-ajuns atât. Oamenii fără suflet, negustori haini, au început să ascundă și să scumpească mărfurile, încât bietul sărac trebuie să-și dea și haina și pielea de pe el pentru obucățică de pâine, pentru zahărul, pentru încălțăminte și pentru gazul de care nu se poate lipsi.

Și săracii nu mai pot când nemiloșii speculanți trag tot în sânul fără fund al lăcomiei lor.

De aceea, spunem, bine a făcut guvernul că a venit cu legea contra speculei și speculanților. Bine a făcut guvernul că vine în ajutorul nevoiașilor.

Toate glasurile cer ca să se facă dreptate celor necăjiți.

i. m.

Se întinde focul în răsărit. Arde și Finlanda...

...Un nou foc... Un nou război a început între Rusia și Finlanda - Orașe bombardate. Sute de morți și răniți--Pe frontul de Vest oștile stau mereu gata de încălcarea cea mare

Așadar scântea războiului a aprins un nou foc, un nou război. Finlanda, țărișoara celor o mie de lacuri, țara liniștită și îndrăgostită de libertate care a îndrăsnit să nu cedeze celui tare și amenințărilor celui puternic, a căzut jertfa colosului rusesc.

Am scris aici că Rușii au cerut Finlandei câteva insule și o fâșie din pământul său. Finlanda n'a vrut să cedeze. Și s'a repetat din nou și aici parabola cu „lupul și mielul”. Pe motiv că finlandezii ar fi „atacat” Rusia, aceasta, în „legitimă apărare” a răspuns cu armele.

In realitate, Rusia, care vrea numai decât să aibe ceea ce a cerut, a trecut în Finlanda cu numeroase armate, cu avioane, tancuri și a început să bombardeze și de pe mare, orașele și satele finlandeze.

Avioanele care au dat și câte 20 de atacuri pe zi asupra capitalei Helsinki și altor orașe, au ucis sute de persoane mai ales femei și copii.. Armata finlandeză se apără cu vitejie. Peste 80 de avioane rusești au fost distruse și o mulțime de tancuri nimicite făcând și sute de prizonieri. Dar ce va putea face mielul! acesta, față de

U. R. S.-ul năprasnic al celor 180 milioane care s'a năpusit asupra-i.

Câta nedreptate!
Și tot mielul, sârmanul, e de vină.
Dar va veni și judecata hoșilor cari fură avutul săracului și nimicesc dreptatea văduvei și orfanului.

Pe frontul de Vest aceeași situație. Ciocniri mărunte, lupte de avioane, scufundări de vapoare, comunicate mincinoase și planuri de o Europă nouă din care să dispară războiul!

O nouă armă uolgașe: Minele magnetice

Germani au aruncat în luptă o nouă armă.

Este vorba de așa zisele mine magnetice.

Aceste mine magnetice sunt mine care au magnet, adică merg singure în spre vapoare.

Minele magnetice stau câțiva metri

dedesupt, așa că nu pot fi văzute. Cum trece câte un vapor, magnetul din ele le face să se tragă repede spre vapor și să facă explozie.

In acest fel au pierit în ultima săptămână o mulțime de vapoare, murind înecați sute de mariuani.

==== Ce vase au scufundat Germanii ====

Pierderile navigației comerciale inamice și neutre pe căile de comunicație cu Anglia sporesc mereu.

Pierderile totale sunt dela începutul războiului, 195 de vase cu 375. mii 768 tone. Din acestea Anglia a pierdut 126 vase iar neutrii 69.

In aceste cifre sunt cuprinse nu-

meroase vase-cisterne care transportau benzină și petrol.

Ținând seamă de faptul cunoscut că englezii n'au dat publicității pierderile propriilor lor vase mai ales în largul coastelor engleze trebuie să se socoată că pierderile au fost și mai mari, scrie presa germană.

Zile grele pentru evrei

Evreii din Polonia trebuie să poarte o panglică cu „Steaua lui David”

Se vestește că cu începere de Lună trecută, toți evreii din Polonia germană sunt obligați să poarte o panglică cu „Steaua lui David”.

Tot cu începere din acea zi nici un evreu din Polonia germană nu are dreptul să aibă conturi în bănci care să depășească suma de 2000 de zloti. Orice depuneri depășind această sumă sunt confiscate în fo-

losul statului. Evreii nu pot retrage din bănci mai mult de 250 de zloti pe săptămână.

Zile tot mai grele pentru Evrei. Și vor fi tot mai grele de aici înainte și liniște, pace și ușurare nu va afla poporul evreu până nu se vor întoarce la Dumnezeu și nu vor crede în Isus-Mesia pe care l-au lepădat. (Zaharia 12, 10).

Până unde merge ura

Au scos mortul din groapă și i-au dat foc

O știre am văzut într-un ziar moldăvean, care pomenea despre o nelegiuire întâmplată în com. Gușoieni din jud. Vâlcea.

Niște răufăcători, după ce-au aprins noaptea fânul și averea văduvei Paraschiva Dincă, s'au dus în cealaltă noapte la cimitir, unde au desgroptat corpul mort al lui Andrei Dincă, soțul văduvei și după ce-au umplut groapa cu paie, i-au dat foc

lata până unde merge ura, mai bine zis — iată până unde duce satana pe om! Dacă nu s'a putut răsbuna în vieță, s'a răsbunat după moarte. Și când te gândești că și acel nelegiuit fără sfială zice „Tatăl nostru”... și ne iartă păcatele noastre precum și noi iertăm păcătoșilor noștri

Iar Tatăl ceresc — așa îl va și ierta!

Tineretul comunist împotriva fascismului

Prin alianța sa cu Rusia Germania a deschis acesteia drumul spre Europa. Astfel primejdia bolșevizării a crescut și crește mereu. Tineretul comunist a început astfel lupta.

Cele două puncte principale ale programului sunt:

1. Transformarea întregii activități

a tineretului comunist într-o luptă împotriva fascismului în lupta împotriva capitalismului și a imperialismului și

2. Renunțarea la tactica fronturilor populare și luptă crâncenă împotriva conducătorilor socialiști.

Conferință

Duminecă 10 Dec. la orele 4 q. m. în sala festivă a palatului Bănci Albina (noua cameră de comerț) în str. Reg. Maria Nr. 51. Reverendisimul Canonic

Dr. Ioan Georgescu va ține conferință:

AUGUSTIN BUNEA. Sunt invitați a lua parte toți cititorii gazetei, tineretul studențesc precum și toți membri asociațiilor religioase rom. unite din Cluj. **INTRAREA LIBERĂ.**

— UN COMUNICAT al Consiliului de miniștri, anunță că toate donațiunile pentru Armată ca efecte de îmbrăcăminte, lingerie și obiecte, vor fi făcute numai prin Ministerul Inzestrării Armatei

Orice donator se va adresa în scris Ministerului Inzestrării Armatei — Secretariatul Cabinetului, strada General Budișteanu No. 16, arătând precis efectele, materialele, obiectele donate și adresa donatorului.

Toate aceste efecte, materiale și obiecte vor fi predate de donatori personal sau prin colet postal, la Depozitul Central de echipament — Bulev. Regele Alexandru I No 9 — Șoseaua Coroceni, contra recipisă de înregistrare, în inventariul Armatei. În acest colet va fi pus și un inventar de aceste efecte precum și adresa donatorului

— 100 CHINEZI au murit în ultimele zile înghețați de gerul cumplit care s'a abătut asupra țării.

Gerul a venit să mărească nenorocirea în care nebulia războiului i-a adus pe oameni.

— INSCRIERILE ÎN LISTELE ELECTORALE au început în ziua de 1 Decembrie a. c. și vor avea loc zilnic în tot timpul lunii Decembrie. Listele vor fi întocmite de ajuurii de primari, cari vor conduce birourile electorale ce vor lua ființă pe lângă fiecare sector, și se vor face pentru cele trei categorii prevăzute de legea administrativă și electorală: agricultură și muncă manuală, comerț și industrie, și ocupațiuni intelectuale.

La 1 Ianuarie listele întocmite vor fi afișate, trimițându se apoi după 15 zile la judecătoriile de ocoale.

Poșta Gazetei

Franț Guschievici. In ziua de 20 Sept. 1939 am primit 25 lei, cred că despre aceea e vorba. Vă trimitem foaia.

Ion V. Bărsan. Am primit banii pentru ambii.

Bodnar Aurel. Am primit 50 lei în abonament în 16 August 1939.

Ilie Popovici, sub tipar!

Nr. 65

Lupta omului contra parazitilor

Una din bolile cele mai periculoase și înfricoșătoare care amenință omenirea este paludismul, care este transmis de anofel. Într'un mare număr de regiuni, atât în clima tropicală, cât și în cea subtropicală și temperată, s'a constatat prezența acestor periculoși paraziți și s'au făcut eforturi, prin diferite mijloace, de a împiedeca pe cât posibil propagarea lor.

In insula Ceylon, așezată la sud-estul extremității Indiei engleze, se găsește deasemenea țânțarul paludicului, care aici e „Anopheles culicifacies”. Numeroși savanți fac cercetări pentru a găsi mijloace eficiente permițând lupta contra acestui anofel și acest scop doctorul Gunasekere, bine cunoscut în acea țară, a stabilit un program destinat să fie aplicat în câmpiile Ceylonului.

— El propune ca insula să fie împărțită în diferite zone, pentru a repartiza bine activitatea. Nu-și face iluzii asupra dificultăților cari se vor prezenta. El atrage atenția că eforturile făcute în vederea combaterii anofelului, vor trebui să fie susținute de numeroase persoane care să se ocupe exclusiv de această chestiune; el afirmă de asemenea că speșele cauzate de aceste lucruri, care trebuiesc reînnoite în mod periodic, sunt foarte mari.

Totuși doctorul Gunasekere pretinde că metoda indicată de el

pentru a combate flagelul poate fi încoronată de succes. Experții vor trebui să facă să înțeleagă pe locuitorii ignorați dela țară că nimic nu e mai rău decât săparea depușuri, de șanțuri și de șanțuiețe, anofelul are obiceiul de a oua în apele stătătoare în cari se dezvoltă larvele. Mai trebuie ca locuitorii țării să învețe să organizeze crescătorii de pește, căci e un lucru cunoscut că un anumit pește se hrănește de preferință cu larve de țânțari. Trebuie deasemenea să se poa te grijă să se dea cea mai bună scurgere apelor stătătoare și să se planteze pe marginea lor plante ce dau un brâu multă. In afară de aceste măsuri, doctorul Gunasekere speră să atingă scopul propus învătând pe locuitorii Ceylonului să întrebuițeze chinina în condițiile prescrite de Comisi Paludismului a Societății Națiunilor adică: în mod preventiv — o doză zilnică de 0 grame 400 de chinină în tot timpul sezonului frigurilor, iar pentru tratamentul propriu zis — o doză zilnică de un gram până la un gram 300 de chinină, timp de 5-7 zile.

Grație programului stabilit de el și a tratamentului cu chinină pre crisa de Comisia Paludismului, doctorul Gunasekere speră să atingă țelul ce și-a propus, de-a scăpa Ceylonul de flagelul Paludismului. (75)